

Kommune har ansøgt om Anlæg af en Tunnel for Fodgængere under Falkoneralleen, men heller ikke det har Statsbanedriften villet gaa med til. I det hele er der taget overordentlig lidt Hensyn til Landets næststørste By, hvor der er en stor Trafik baade med Gods og Personer. Det hele er skudt ud til en uvis Fremtid, til den nedsatte Kommission er bleven færdig med sine Arbejder. Jeg vil haabe, at denne Kommission bl. a. af denne Grund vil skynde sig med sine Arbejder, saa at de Forbedringer, som den vigtige Station med Rette kan gøre Krav paa, kunne blive iværksatte.

Der findes under Bevillingerne til de kongelige Bygninger et Forslag angaaende det store Væksthus i Sorgenfri Slots Driverihave. Paa Finanslovsforslaget var der dertil forlangt 12,870 Kr., men Finansudvalget syntes dog, at det var for høj en Sum — jeg kan sige mærkelig nok, thi det viser sig ellers, at Tinget uden at prutte gaar ind paa alt, hvad der forlanges til de kongelige Bygninger. Her har man dog, som sagt, fundet, at Forlangendet var lovlig højt. Finansudvalget spurgte derfor, om det ikke kunde gøres billigere, og det viste sig da straks, at det kunde meget godt gøres 4000 Kr. billigere, saa at Summen blev nedsat med omtrent 1/8. Jeg vil ønske, at Tinget vil tage Lære heraf, saa at det, naar der fremtidig kommer saadanne Ting frem, vil spørge, om det ikke kan gøres billigere. Jeg mener, at vi da hver Gang ville faa samme Svar som i dette Tilfælde. Men der er en anden Side ved denne Sag, som jeg ikke rigtig forstaar. Det var nemlig foreslaaet, at det skulde være et Væksthus, men i det Svar, Ministeriet sender os paa Forespørgslen, og hvor det meddeles, at Bevillingen kan nedsættes med 4000 Kr., hedder det, at Pengene skulle anvendes til et Kultur- og Formeringshus. Jeg ved ikke, hvad den ærede Minister har tænkt sig ved at ville give Prins Christian et Formeringshus. Det er et nyt Ord, hvormed Sproget er blevet beriget, jeg forstaar ikke, hvad Meningen er. Det kan imidlertid være ligegyldigt; Hovedsagen er, at Bevillingen er bleven nedsat med 33 pCt., hvad jeg er meget glad ved. Jeg vil som sagt haabe, at det vil give Anledning til, at vi i Fremtiden, naar der forlanges for store Beløb, fordre dem nedsatte.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de 8000 Kr., der skulle bevilges til Foredragsforeninger af næringsdrivende eller Arbejdere i Provinserne. Denne Sag har jo

haft en mærkelig Skæbne. Den blev rejst fra Socialdemokraternes Side i Samlingen 1896—97, men den Gang stode vi ganske ene om den. I 1897—98 var det samme Tilfældet. Vi forlangte da atter, at Arbejderne skulle have lige Stilling med andre industridrivende, men vi stode igen alene derom. Saa endelig i Fjor lykkedes det os at faa Tilslutning til Sagen, saa at hele Rigsdagen, baade Landsting og Folketing, støttede den. Dermed skulde man tro, at den Sag endelig var naaet i Havn, men vi maa huske paa, at vi have en Magt, der er langt større end Rigsdagen, det er vor højtærede Indenrigsminister. Det er ikke nok, at Folketing og Landsting ville noget, nej, først og fremmest kommer det an paa, hvad den højtærede Indenrigsminister vil, og det viste sig, at han stillede sig paa tværs af Sagen og slet ikke vilde bruge disse Penge. Nu kommer det glædelige frem, at Ministeren er ved at skifte Sind paa dette Punkt, saa at han af den Bevilling, han ikke vilde benytte, dog har tilstaaet Odense, Vejle, Horsens og Helsingør Foredragsforeninger 200 Kr. hver og et Par mindre Foreninger i Jylland 100 Kr. hver. I alt er der brugt 1000 Kr., men endnu er der 7000 Kr. at uddele, og jeg vil haabe, at den ærede Minister vil gaa til ogsaa at uddele disse Penge, idet der er mange flere Foreninger, der have søgt om at faa Del deri. Forhaabentlig ville alle Pengene blive uddelte. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har jo i Aar stillet sig som Modstander af denne Bevilling. I Fjor gik Højre med med til den, men i Aar have de to Højremedlemmer i Finansudvalget, det ærede Medlem for Odense og det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), fraraadet at give Bevillingen. Det forekommer mig mærkeligt, at nu, da det viser sig, at Indenrigsministeren har begyndt at opgive sin sejre Modstand mod denne Sag, og da der var Udsigt til at faa den i god Gang, bryde pludselig de to Medlemmer ud af Rækkerne og ville ikke længer være med. Navnlig forekommer det mig mærkeligt, at det ærede Medlem for Odense stiller sig imod en Bevilling, der dog er kommen den By til gode, som han særlig repræsenterer. Efter at der er tilstaaet Odenseforeningen 200 Kr. af Bevillingen, er det mærkeligt, at det ærede Medlem for Odense søger at spænde Ben for Sagen og at forhindre dens videre Udførelse. Jeg vil haabe, at Folketinget atter i Aar vil vedtage denne Bevilling, og at Ministeren da, naar den kommer ind paa Finans-